

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Z. H.**, zast. Mgr. Milanem Brázdou, advokátem se sídlem Na Roudné 443/18, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2024, č. j. KUJCK 100009/2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 12. 2024, č. j. 64 A 11/2024-37,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

[1] Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Strakonice („městský úřad“) ze dne 10. 7. 2024, č. j. MUST/031318/2024/OD/kop, a toto rozhodnutí potvrdil. Městský úřad uvedeným rozhodnutím shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, („zákon o podmínkách provozu“), jehož se žalobce dopustil tím, že v rozporu s § 8 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona z nedbalosti nepožádal do 10 pracovních dnů od převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu o zápis změny vlastníka vozidla v registru silničních vozidel.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) rozsudek krajského soudu napadá kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Napadený rozsudek neodpovídá provedeným důkazům. Vychází ze zjištění, že V. S., poté co prodal vozidlo žalobci, vlastnické právo k tomuto vozidlu již znovu nenabyl. Krajský soud však přehlédl, že dle evidence vozidel došlo k převodu vozidla kupní smlouvou mezi p. S. a p. M.. Pokud by p. S. prodal vozidlo

stěžovateli, nemohl by ohledně tohoto vozidla jako nevlastník později uzavřít kupní smlouvu s p. M. a převod zanést do evidence vozidel.

[3] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) nejprve konstatuje, že kasační stížnost je přípustná. Dále se proto ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval její přijatelností, tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.).

[4] Podstatný přesah zájmů stěžovatele Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Podstatný přesah bude dán pouze v případech, kdy se kasační stížnost (1) týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu anebo (2) právních otázek řešených dosavadní judikaturou rozdílně. Kasační stížnost podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (3) rovněž v případě potřeby učinit odklon od ustálené judikatury. Konečně bude kasační stížnost přijatelná (4) tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Pokud se týče posledního z uvedených typových případů přijatelnosti, zásadní pochybení v napadeném rozhodnutí NSS shledá především tehdy, pokud krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě *hrubě* pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zároveň však platí, že Nejvyšší správní soud není v rámci hodnocení přijatelnosti povolán přezkoumávat *jakékoliv* pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení *tak výrazné intenzity*, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné.

[5] Žádný z uvedených případů není dán. Kasační stížnost je proto **nepřijatelná**.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí žádnou konkrétní *právní* otázku, jež by podle něj založila přijatelnost stížnosti. Namítá nesoulad dílčího skutkového zjištění krajského soudu s provedeným dokazováním. V rovině obecné se však kasační stížnost týká otázek již opakovaně v judikatuře NSS řešených. K povaze přezkumu skutkových závěrů správních orgánů krajským soudem v řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku se vyjádřil např. rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71. Rovněž povahou přestupku podle § 83 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu se NSS opakovaně zabýval, a to v krajském soudem citovaných rozsudcích ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 167/2020 - 32, a ze dne 29. 2. 2024, č. j. 3 As 106/2022 - 25. Z těch vyplývá, že objekt tohoto přestupku tvoří zájem na zachování souladu veřejnoprávní evidence vlastnických práv k silničnímu vozidlu s právním stavem v oblasti soukromého práva. Smyslem uvedené evidence tedy je, „*aby neprodleně poté, co vlastnická práva k [vozidlu] doznají změny, se tato změna promítla i v registru.*“

[7] NSS ani neshledal, že by krajský soud v nyní souzené věci pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Stěžovatelem uváděný údaj ve veřejnoprávní evidenci vozidel nikterak nevylučuje skutečnost (prokázanou provedenými důkazy), že p. S. uzavřel se stěžovatelem kupní smlouvu o prodeji předmětného vozidla a převedl tak na stěžovatele vlastnické právo k vozidlu. Stěžovatele tak tížila povinnost upravená v § 8 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu. Případná namítaná okolnost, kterou nicméně stěžovatel v řízení před správními orgány neprokázal, tedy že p. S. vlastnické právo k vozidlu převedl

pokračování

na stěžovatele a následně, již jako nevlastník, uzavřel kupní smlouvu k vozidlu s p. M., by mohla mít, pokud by byla prokázána, tak jako tak význam v soukromém právu, nikoli z hlediska vzniku stěžovatelovy povinnosti podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu, již stěžovatel v každém případě nesplnil.

[8] Kasační stížnost stěžovatele tedy nenastoluje žádnou konkrétní právní otázku, jejíž posouzení by přesahovalo zájem stěžovatele. V právní rovině se dotýká otázek, k nimž existuje četná judikatura NSS, již soud neshledal rozpornou a necítí potřebu se od ní odchýlit. Krajský soud tuto judikaturu respektoval a ani jinak při posouzení věci nepochybil.

[9] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl. Nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. NSS mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2025

Michal Bobek  
předseda senátu